Από την ώρα που ο Δίας στάθηκε στα πόδια του, δυνάμωσε και μεγάλωσε αρκετά ώστε να νιώσει ότι ήρθε η ώρα να διεκδικήσει τον θρόνο του κόσμου από τον πατέρα του, Κρόνο, ως την τελική επικράτησή του, πέρασε πολύς χρόνος. Και δόθηκαν μάχες τρομερές. Ακόμα και συνωμοσίες της γυναίκας του Ήρας αντιμετώπισε ο Δίας: Η θεά προτιμούσε, λένε, βασιλιά τον Κρόνο ή τον Άτλαντα κι αυτή ήταν που ξεσήκωσε τους Τιτάνες. Και σε άλλη περίπτωση, οργάνωσε πραξικόπημα σε συνεργασία με την Αθηνά, τον Απόλλωνα και τον Ποσειδώνα. Το πρόλαβε η Νηρηίδα Θέτιδα ειδοποιώντας έγκαιρα τον Εκατόγχειρα Βριάρεο που ανέβηκε στον Όλυμπο και στάθηκε στο πλάι του Δία.

Αυτήν την Θέτιδα, ο Δίας την πόθησε και θέλησε να την παντρευτεί. Την ήθελε και ο αδελφός του ο Ποσειδώνας. Όπως όμως υπήρξε χρησμός που προείπε ότι ο Ουρανός θα ανατραπεί από παιδί του, τον Κρόνο, και άλλος που μάντευσε την ανατροπή του Κρόνου από παιδί του, τον Δία, έτσι υπήρχε και αυτός που έλεγε ότι το παιδί της Θέτιδας θα ανέτρεπε τον πατέρα του είτε ο Δίας ήταν αυτός είτε ο Ποσειδώνας. Ειπώθηκε πως τον χρησμό τον επινόησε η ίδια η Θέτιδα από σεβασμό προς την Ήρα. Έτσι κι αλλιώς, τα δυο αδέλφια τρόμαξαν και βρήκαν στη Νηρηίδα θνητό γαμπρό, τον Πηλέα, στον οποίο γέννησε τον Αχιλλέα. Κατά κάποια άλλη εκδοχή, την ιδέα την έριξε η Ήρα, η οποία και μεσολάβησε να γίνει αυτός ο γάμος.

Χρησμός για ανατροπή του Δία υπήρχε και άλλος και αφορούσε τον γιο που θα αποκτούσε από τη Ωκεανίδα Μήτη. Αυτήν ο Δίας κουράστηκε για να την αποκτήσει. Η σοφία θεών και ανθρώπων συγκεντρωνόταν στον νου της. Είχε και το χάρισμα συνεχώς να μεταμορφώνεται. Τελικά, ο Δίας κατάφερε να την πιάσει και να την κάνει δική του. Η Μήτη του αποκάλυψε ότι θα γεννούσε μια κόρη κι έπειτα ένα γιο. Αυτός θα τον ανέτρεπε. Τρομαγμένος ο Δίας την κατάπιε. Τον γιο μπόρεσε να τον αποφύγει. Την κόρη, όχι. Ήταν η Αθηνά, η θεά της σοφίας που ξεπήδησε από το κεφάλι του, όταν συμπληρώθηκε ο κύκλος των εννιά μηνών της κύησης. Έμελλε να είναι η πιο λατρευτή του κόρη.

Η Διώνη και η Χθόνα

Γύρω στα τέλη του αρχαίου κόσμου, περί το 150 π. Χ., ο Απολλόδωρος ο Αθηναίος χρέωσε στον Δία και την πατρότητα της Αφροδίτης. Από την Ωκεανίδα Διώνη. Όχι ως Ωκεανίδα αλλά ως τοπική θεά της περιοχής της Δωδώνης, η Διώνη υπήρξε κάποια πολύ παλιά στιγμή ταίρι του Δία, ως θηλυκό ομόλογό του όπως η Τηθή ήταν το θηλυκό ομόλογο του Ωκεανού. Η γέννηση της Αφροδίτης από τα γεννητικά όργανα του Ουρανού, όταν έπεσαν στην
Θ
άλασσα, φάνταζε πια με παραμύθι. Κι αφού η Διώνη έτσι κι αλλιώς υπήρξε σύντροφος του αρχηγού των θεών, ειπώθηκε ότι αυτή κυοφόρησε την Αφροδίτη από το σπέρμα του Δία. Με τον τρόπο αυτό, νομιμοποιήθηκε και η με τέσσερις τριάδες σύνθεση του Δωδεκάθεου: Τρεις γιοι του Κρόνου (Δίας, Άδης, Ποσειδώνας), τρεις κόρες του (Ήρα, Εστία, Δήμητρα), τρεις γιοι του Δία (Ερμής, Ήφαιστος, Απόλλωνας), τρεις κόρες του (Άρτεμη, Αθηνά και Αφροδίτη).

Από τον ΣΤ' π. Χ. αιώνα, ο Φερεκύδης είχε διασώσει την παράδοση ότι πρώτη γυναίκα του Δία ήταν η Χθονία ή Χθόνα (η Γη). Σύμφωνα με αυτήν, πρωταρχικά στοιχεία της Δημιουργίας ήταν ο Κρόνος (με την έννοια του χρόνου που δεν έχει τέλος ή αρχή), ο Ζας (Ζευς, ο Δίας) και η Χθονία (Χθόνα, η Γη). Ο Δίας παντρεύτηκε την Χθονία και της πρόσφερε γαμήλιο δώρο έναν πέπλο πάνω στον οποίο είχε κεντήσει τη στεριά και την θάλασσα. Έτσι, έλεγαν, έγινε ο κόσμος.

(τελευταία επεξεργασία, 3 Νοεμβρίου 2020)